

Üstad, sahabelerin birbirlerini katletmelerine "içtihad" diyor. Birbirlerini öldürmeden çare bulunamaz mıydı?

Bu ihtilafın içine bazı münafıklar ve Yahudiler de fesat sokunca, içtihad savaşı netice verdi. Cemel vakasında her iki taraf da makbul olmasından dolayı, **onlar hakkında ileri geri konuşmak doğru değildir.** Ehl-i sünnet âlimleri her iki tarafta ölenleri de ehl-i cennet kabul etmişlerdir. **Bu bakış açısı sadece Üstada ait değil, âlimlerin müşterek görüşüdür.**

Fitne ve nifak, sahabeleri çaresiz bıraktı ve kendilerini bir an harbin içinde buldular. İnsan ne kadar tedbir de alsın faziletli de olsa bazı hadiselerin önüne geçemiyor. Meseleye bu açıdan da bakmak gerekiyor. Hadiseyi bütün yönleriyle incelemeyen, sadece içtihad noktasından izah etmek bizi yanlış yollara götürür.

Sahabeler ne kadar mübarek ve faziletli de olsalar, onlar da insan oldukları için bazı hatalara düşebiliyorlar. Ama Allah onların kusur ve hatalarını peşinen affettiğini Kur'an'da açık bir dille beyan etmiştir. **İslam'ı bize taşıyan bu mübarekler hakkında ileri geri konuşmak caiz değildir.** Unutulmamalı ki, sahabeleri çürütmek dini çürütmek ile eş değerdir; çünkü din onların eli ile bize geldi. Batılı kâfirler, sahabeleri itibarsızlaştırarak İslam'a hücum etmeyi prensip edinmişlerdir; bunlara çok dikkat etmek gerekir.

"Eslaf-ı izam" tabiri sahabe, tabiin, tebe-i tabiin ve bu silsilenin izinden giden müceddid ve kutupları ifade eden genel bir tabirdir. Ve bu mübarek zatların kendi içlerinde **Cemel** ve **Sıffin** savaşları gibi birtakım hadiseler ve ihtilaflar vuku bulmuştur.

Bu gibi hadiseler hakkında suizanda bulunmak, sahabelere karşı muhabbet ve hürmeti zedeler. Bu da onların eli ile gelen din hakkında bazı şüphelere yol açar. Ve en nihayetinde insan büyük bir manevi karanlığın içinde boğulup gider.